ꝑ cōtēptū mūdi tendere ad reg̃ celeſtia. Vani
tas ē diuicias q̃rere perituras. ⁊ in illis ſperaē.
Vanitas quoqꝫ ē honoēs ambire ⁊ in altū ſe
extollere. Vanitas eſt carnis deſideria ſequi.
Et illud deſiderare vnde poſtmoduꝫ grauiter
oportet puniri. Vanitas eſt longam vitaꝫ op
tare. et de bona vita parum curare. Vanitas
eſt p̄ſentē vitā ſolū attēdere. ⁊ que futuā ſūt
nō p̄uidere. vanitas ē diligere ꝙ cū omni ce-
leritate trāſit ⁊ illic nō feſtinaē vbi ſempiter
nū gaudiū manet Memēto illius frequēter ꝓ
uerbij. Quo dr. ꝙ nō ſaciat̃ oculus viſu. nec
auris implet̃ auditu. Stude ergo cor tuuꝫ ab
amore viſibiliuꝫ abſtrahere. ⁊ ad inuiſibilia
te transferre Nā ſequētes ſuā ſenſualitatem
maculāt ꝯſciēciaꝫ. ⁊ p̄dunt dei graciam.

De humili ſcire ſuiipſius Ca. ij

E humili ſuiip̄ius ſentire. vel ſcire. Om
nis homo naturaliter ſcire deſiderat: ſed
ſciencia ſine timore dei quid importat.
Melior eſt profecto humilis ruſticus qui deo
ſeruit. q̃ ſup̄bꝰ phūs qui ſe neglecto curſum
celi ꝯſiderat. Qui bn̄ ſeipſū cognoſcit ſibiipſi
vileſcit. nec laudibus delectat̃ hūanis. Si ſci
rē oīa que in mūdo ſūt. et nō eſſem in caritate

quid me iuuaret corã deo qui me iudicaturꝰ
eſt ex facto. Quieſce a nimio ſciēdi deſiderio.
qꝛ magna ibi inuenitur diſtractio ⁊ deceptio
Scientes libenter volũt videri ⁊ ſapiētes di-
ci Multa ſunt que ſcire paruꝫ vel nihil anime
proſũt. Et valde inſipiēs ē qui aliquibꝰ alijs
intendit. q̃ hijs que ſaluti ſue deſeruiũt. mul-
ta verba nõ ſaciant animam: ſed bona vita re
frigerat mētem. ⁊ pura ꝯſciencia magnã preſ
tat ad deum cõfidenciam Quanto plus ⁊ me
lius ſcis. tanto ḡuiꝰ inde iudicaberis niſi ſanc
te vixeis. Noli ergo extolli de vlla arte vł ſci
ēcia: ſꝫ pocius time de data tibi noticia. Si tibi
videt᷑ q̄ multa ſcis ⁊ ſatis bene intelligis. Sci
to tamē q̄ ſũt multa que neſcis. Noli altum ſa
pere ſed ignorãciam tuã magis fatere Quid
te vis alicui preferre cũ plures doctiores te in
ueniant᷑ ⁊ magis in lege periti. Si vis vtilit᷑
aliquid ſcire et diſcere. Ama neſcire et pro ni
hilo reputari. Hec eſt altiſſima ⁊ vtiliſſima
lectio ſuiipſius vera cognicõ et deſpectio. De ſe
ipſo nihil tenere. Et de alijs ſp̄ bene et alta ſen
tire. mag̃ ſapiēcia ē ⁊ ꝑfectio Si videris ali
quē aperte peccare vł aliqua ḡuia perpetrare
nõ debes te tñ meliorē eſtimare quia neſcis q̃
diu poſſis in bono ſtare. Omnes fragiles ſu-
mus ſꝫ tu neminē fragiliorē teipſo tenebis

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf